

AL II-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL „OVIDIANUM“

În amplul program dedicat jubileului de 2050 de ani de la crearea statului dac centralizat și independent condus de Burebista, a avut loc la Constanța cel de-al II-lea Congres internațional de studii ovidiene, în zilele de 26—31 august 1980. Prestigioasa reuniune științifică a fost organizată de Asociația Internațională „Ovidianum“, de pe lângă Universitatea din București, cu sprijinul Asociației de prietenie România — Italia, Asociației Internaționale de Propagandă Culturală, cu sediul la Roma, și al Centrului de studii ovidiene de la Muzeul de istorie națională și arheologie din Constanța. Printre cei peste 100 de participanți din România, Italia, Republica Federală Germania, Polonia, Franța, Ungaria, Republica Democrată Germană și Portugalia — personalități ale vieții științifice internaționale, latinști, istorici, arheologi, lingviști, filologi, logicieni, filosofi, exegeți ai operelor ovidiene — s-au aflat și oficialități din locurile natale ale poetului, Sulmona (oraș înfrățit cu Constanța) și provincia Lazio, ca și din regiunea în care Publius Ovidius Naso și-a desfășurat ultima parte a activității literare, municipiul și județul Constanța.

În cadrul secției a II-a — Valori umane supreme în operele lui Ovidiu. Concepția lui despre oameni în condițiile relegării la Tomis — cercetătorii tirgovișteni au susținut comunicările: „Opera lui Ovidiu și spiritualitatea getică“ (Eugen Fruchter și Gabriel Mihăescu) și „Epitete ale geților în operele din exil ale lui Ovidiu“ (Petre Gheorghe Birlea). De asemenea, la secția I — Despre natura textelor mitice. Problemele specifice ale mitologiei și limitele metodologice în analiza miturilor. Ovidiu, narator și creator de mituri — Eugen Fruchter a fost înscris cu o intervenție la dezbaterea asupra apoteozei și post-vieții.

Manifestarea s-a încheiat cu un colocviiu literar-cultural despre viața și cultura din regiunea tomitană de-a lungul secolelor (la care scriitori au citit versuri dedicate lui Ovidiu sau geților) și cu excursii organizate la monumentele istorice din cele două județe dobrogene, Constanța și Tulcea. S-a ales, totodată, noul comitet al Asociației „Ovidianum“.

Congresul a constituit o contribuție însemnată la mai buna cunoaștere a creației marelui poet roman, care a influențat poezia și spiritualitatea universală prin înaltele valori umaniste ale operei sale, ce cuprinde și prețioase mărturii despre strămoșii poporului român.

E. F.

AL XVI-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE ISTORIE A ȘTIINȚEI

În zilele de 27 august — 3 septembrie 1981 a avut loc la București cel de al XVI-lea Congres internațional de istorie a științei organizat de Uniunea Internațională de Istorie și Filozofie a Științei. Divizia de Istoria Științei și Academia Republicii Socialiste România, sub înaltul patronaj al tovarășei academician doctor

inginer Elena Ceaușescu. Desfășurat sub deviza „Știință și tehnologie, umanism și progres“, congresul a reunit 1200 de oameni de știință din 54 de țări, care au dezbătut — în cadrul secțiunilor, ședințelor tematice, simpoziunilor, meselor rotunde și comemorărilor — cele mai diverse aspecte legate de momente ale dezvoltării științelor, de relațiile dintre evoluția acestora și progresul social.

Comunicările și intervențiile specialiștilor români au prezentat creațiile de vîrf ale științei românești, care au îmbogățit patrimoniul universal al cunoașterii, ca și cele mai noi realizări în diverse domenii ale cercetării tehnico-științifice originale din ultimii ani în țara noastră.

În secțiunea A 1 — Știința și tehnologia în antichitate, Eugen Fruchter și Gabriel Mihăescu au prezentat comunicarea „Organon-ul logic în Dacia“, iar în cadrul simpozionului B 4 — Știința și universitatea în Renaștere, aceiași au susținut raportul „Un centru academic în Țara Românească la jumătatea secolului al XVII-lea“.

Cu ocazia acestei ample manifestări științifice s-au desfășurat și lucrările mesei rotunde „Tendințe viitoare în dezvoltarea științei și tehnologiei vizînd o dezvoltare socială și umană“, organizată în colaborare cu UNESCO și Federația mondială pentru studierea viitorului de Academia de Științe Sociale și Politice și Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie. Trei expoziții s-au deschis în timpul desfășurării lucrărilor congresului : „Carte științifică din secolele XV—XVIII“ (la Biblioteca Academiei R. S. România), „Cartea de istorie a științei“ (la Institutul de arhitectură „Ion Mincu“) și „Știința și tehnica din România în documentele epocii“ (la Muzeul Arhivelor Statului).

În incheierea lucrărilor congresului a fost adoptat Mesajul participanților, ale cărui idei reflectă preocuparea oamenilor de știință și cultură pentru viitorul omenirii.

După congres, personalitățile de frunte ale vieții științifice mondiale au participat la Simpozionul internațional „Oamenii de știință și pacea“, desfășurat sub înaltul patronaj al tovarășului Nicolae Ceaușescu. Ei au adoptat un Apel pentru pace, care, împreună cu Mesajul președintelui Republicii Socialiste România, au fost difuzate ca documente oficiale ale Organizației Națiunilor Unite.

E. F., G. M

DUNARE, Nicolae, Ornamentică tradițională comparată. Editura Meridiane, București, 1979, 160 p., 82 fotografii alb-negru și policromil, 40 planșe cu clase ornamentale ; rezumate francez și german.

Elaborarea prezentei sinteze etnologice și etnoestetice românești, europene și comparate își are izvorul cauzal în nevoile teoretice și metodologice ale muzeografilor, ale muzeologilor etnografi în primul rînd. Lucrarea are în vedere, cu deosebire, nevoile cotidiene pentru identificarea și clasificarea elementelor, motivelor și compozițiilor ornamentale dezvoltate de creatorii populari pe multele sute de mii de obiecte etnografice, dar și arheologice și medievistice, conservate în muzeele noastre. În împlinirea acestui țel științific, profesorul dr. Nicolae Dunăre, laureat al Premiului Academiei (1963) a cercetat cu mult peste 40 de muzee de specialitate din țară și de peste hotare, ceea ce facilitează, fără îndoială, *apropierea* de către muzeologii la care ne-am referit a rezultatelor deja materializate în corpul lucrării.

Cu o permanentă preocupare pentru cercetarea și elucidarea unor probleme specifice unei discipline în curs de cristalizare și consolidare, *estetica artei populare*, autorul își împarte lucrarea în următoarele capitole : Forma în creația plastică tradițională, Elementele constitutive ale decorului tradițional, Contribuții la clasificarea ornamentelor, Morfologie și structură ornamentală, Semantică ornamentală, Alte grupări ornamentale ; tezele schițate în Prolegomena sint adîncite și generalizate în Concluzii.

Obiectele de artă populară nu-și reduc caracteristicile la factorul de utilitate, ci prezintă și o *valoare estetică deosebită* prin forma, cromatică și funcția lor de podoabă. În felul acesta, decorul ornamental dezvoltat în acest *domentiu de*